

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Toma Nadejda

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Ciubara Mariana în numele inculpatului Romașcu Mihail, de către avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului Proca Artur și de către inculpatul Proca Artur, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 07 septembrie 2020 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 noiembrie 2020, în cauza penală privindu-i pe

Romașcu Mihail Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în Xxxxxx;

Proca Artur Xxxxx, născut la xxxx, originar
din Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 04.07.2020 – 07.09.2020;
2. Instanța de apel : 30.09.2020 – 17.11.2020;
3. Instanța de recurs ordinar : 03.02.2021 – 10.03.2021.

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 07 septembrie 2020, Romașcu Mihai, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal și, în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i s-a aplicat pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități care implică gestionarea substanțelor narcotice, pe un termen de 3 (trei) ani.

Romașcu Mihai, a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal și, în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i s-a aplicat pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități care implică gestionarea substanțelor narcotice, pe un termen de 3 (trei) ani.

Romaşcu Mihai, a recunoscut vina de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal şi, în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i s-a aplicat pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (şase) luni.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parţial al pedepselor sus-aplicate, lui Romaşcu Mihai i s-a stabilit pedeapsă definitivă pentru concurs de infracţiuni sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani şi 2 (luni), cu privarea de dreptul de a ocupa funcţii sau de a exercita activităţi care implică gestionarea substanţelor narcotice, pe un termen de 4 (patru) ani.

În conformitate cu prevederile art. 72 alin. (3) Cod penal, pedeapsa închisorii a fost dispusă să fie executată de către Romaşcu Mihai în penitenciar de tip semiînchis.

După executarea reală de către Romaşcu Mihai în penitenciar de tip semiînchis a 2 (doi) ani şi 7 (şapte) luni din termenul pedepsei închisorii aplicat prin prezenta sentinţă, s-a dispus suspendarea condiţionată, în temeiul art. 90¹ Cod penal, executarea de către el a celeilalte părţi a termenului pedepsei închisorii de 2 (doi) ani şi 7 (şapte) luni, pe un termen de probaţiune de 3 (trei) ani, cu obligarea de a nu-şi schimba domiciliul şi/sau reşedinţa fără acordul organului de probaţiune.

Proca Artur a recunoscut vina de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal şi i s-a aplicat pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani şi 6 (şase) luni în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcţii sau de a exercita activităţi care implică gestionarea substanţelor narcotice, pe un termen de 3 (trei) ani.

Potrivit art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiţionată a executării pedepsei închisorii de către Proca Artur, stabilindu-i o perioadă de probaţiune de 3 (trei) ani, cu obligarea de a nu-şi schimba domiciliul şi/sau reşedinţa fără consimţământul serviciului de probaţiune.

S-a încasat, în mod solidar, de la inculpaţii Romaşcu Mihai şi Proca Artur în beneficiul statului suma de 1680,00 (una mie şase sute optzeci,00) lei, ceea ce constituie cheltuielile suportate pentru întocmirea raportului de expertiză nr. 34/12/2-R-166 din 21 februarie 2020.

S-a încasat de la inculpatul Romaşcu Mihai Mihail în beneficiul statului suma de 3 360,00 (trei mii trei sute şaizeci,00), ceea ce constituie cheltuielile suportate pentru întocmirea raportului de expertiză nr. 34/12/2-R-190 din 04 martie 2020 şi raportului de expertiză nr. 34/12/2-R-426 din 25 mai 2020.

2. Potrivit sentinţei s-a constatat că, Romaşcu Mihai, la 17 februarie 2020, intenţionat, de comun acord şi prin înţelegere prealabilă cu Proca Artur, contrar prevederilor Legii cu nr.382-XIV din 06 mai 1999 cu privire la circulaţia substanţelor stupefiante, psihotrope şi a precursorilor, care stabileşte restricţii asupra circulaţiei substanţelor stupefiante şi psihotrope, urmărind scopul de profit personal, rezultat din activitatea de comercializare a drogurilor, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile şi admiţând în mod conştient

survenirea acestora, a dobândit de la Proca Artur, locuitor al orașului Fălești, droguri sub formă de „marihuană”, în 2 (două) pachete din hârtie, confecționate artizanal, care, la rândul său, le-a obținut din surse necunoscute organului de urmărire penală, iar în rezultat, la data de 17 februarie 2020, aproximativ la ora 21:30, la domiciliul său amplasat în Xxxxxx, le-au comercializat unei alte persoane terțe - investigator sub acoperire Xxxxxx, contra sumei de 400 (patru sute) lei.

Conform raportului de expertiză judiciară nr.34/12/2-R-166 din 21 februarie 2020, masele vegetale de culoare verde, uscate, mărunțite, ambalate într-un plic din hârtie, de culoare albă, ridicată la data de 18 februarie 2020, de la investigatorul sub acoperire Xxxxxx, reprezintă marihuană, care face parte din categoria substanțelor stupefiante.

Cantitatea substanței stupefiante - marihuană (materie uscată), constituie 4,601 grame.

Potrivit compartimentului I, poziția 7, al Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în traficul ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.79 din 23 ianuarie 2006, masa substanței stupefiante marihuană de 4,601 grame (masă uscată), se atribuie la cantități mari.

Romașcu Mihai, în una din zilele lunii februarie 2020, intenționat, urmărind scopul de profit personal, rezultat din activitatea de comercializare a drogurilor, contrar prevederilor Legii cu nr.382-XIV din 06 mai 1999 cu privire la circulația substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor, care stabilește restricții asupra circulației substanțelor stupefiante și psihotrope, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile și admițând în mod conștient survenirea acestora, a dobândit din surse necunoscute, droguri sub formă de „marihuană”, pe care le-a transportat și le-a păstrat asupra sa, până la data de 22 februarie 2020, ora 18:00, unde, în orașul Fălești i-a comercializat investigatorului sub acoperire - Xxxxxx, contra sumei de 800 (opt sute) lei, 4 (patru) pachete din hârtie confecționate artizanal, în interior cu masă vegetală uscată, de culoare verde, asemănătoare cu cânepa.

Conform raportului de expertiză judiciară nr.34/12/2-R-190 din 04 martie 2020, masele vegetale prezentate spre examinare într-un plic ridicate la data de 25 februarie 2020 de la investigatorul sub acoperire Xxxxxx, reprezintă marihuană (amestec compus din părți terminale a plantei de cânepă (cannabis) cu flori, frunze și fără tulpina centrală, uscate sau umede, mărunțite sau întregi, ale diferitelor specii de cânepă, care conține tetrahidrocannabinol), care face parte din categoria substanțelor stupefiante.

Cantitatea substanței stupefiante - marihuană (materie uscată), constituie 9,304 grame.

Potrivit compartimentului I, poziția 7, al Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în traficul ilicit, precum și

cantitățile acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.79 din 23 ianuarie 2006, masa totală a substanței stupefiante marihuană de 9,304 grame (masă uscată), se atribuie la cantități mari.

Romașcu Mihai în una din zilele lunii mai 2020, intenționat, în mod ilegal, contrar prevederilor Legii cu nr.382-XIV din 06 mai 1999 cu privire la circulația substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor, care stabilește restricții asupra circulației substanțelor stupefiante și psihotrope, a dobândit din surse necunoscute organului de urmărire penală, în scopul utilizării personale, droguri sub formă de „marihuană”, pe care le-a transportat, păstrat și consumat prin dispozitive special adaptate, prin inhalare, la domiciliul său din orașul Fălești strada Ștefan cel Mare nr.143, ap.46, până la data de 20 mai 2020, ora 10:05, când în cadrul efectuării acțiunii procesuale penale percheziția la domiciliul lui Romașcu Mihai, de către ultimul s-a predat fiind ridicat de către organul de urmărire penală un fragment de butelie de masă plastică cu depuneri de culoare cafenie închisă pe pereții interiori și o lulea de lemn cu depuneri, adaptate consumului de droguri.

Conform raportului de expertiză judiciară nr.34/12/2-R-426 din 25 mai 2020, depunerile de substanță de culoare cafenie, de pe suprafața interioară a fragmentului de butelie polimerică, de culoare verde, precum și de pe suprafața interioară al dispozitivului pentru fumat (lulea), depistate și ridicate la data de 20 mai 2020, în cadrul efectuării percheziției la domiciliul lui Romașcu Mihai, situat în or. Fălești str. Ștefan cel Mare nr. 143 ap. 46, reprezintă - rășină de cannabis, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante.

Cantitatea substanței stupefiante - rășină de cannabis (materie uscată), constituie în total 0,181 g. (0,138g+0,043g).

Potrivit compartimentului I, poziția 7, al Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în traficul ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.79 din 23.01.2006, masa totală a substanței stupefiante - rășină de cannabis cu masă uscată de 0,181 g. (0,138g+0,043g), se atribuie la cantități mari.

Proca Artur la 17 februarie 2020, intenționat, de comun acord și înțelegere prealabilă cu Romașcu Mihai, contrar prevederilor Legii cu nr. 382-XIV din 06.05.1999 cu privire la circulația substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor, care stabilește restricții asupra circulației substanțelor stupefiante și psihotrope, urmărind scopul de profit personal, rezultat din activitatea de comercializare a drogurilor, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile și admitând în mod conștient survenirea acestora, a dobândit din surse necunoscute organului de urmărire penală, droguri sub formă de „marihuană”, pe care le-a transportat la domiciliul lui Mihai Romașcu, amplasat în orașul Fălești strada Ștefan cel Mare 143, ap.46, unde la data de 17.02.2020, aproximativ la ora 21:30, Mihai Romașcu a comercializat investigatorului sub acoperire Xxxxxx, 2 (două) pachete de hârtie, în interior cu masă

vegetală de culoare verde, mărunțită, cu miros specific, asemănător cu cânepa, contra sumei de 400 (patru sute) lei.

Conform raportului de expertiză judiciară nr.34/12/2-R-166 din 21 februarie 2020, masele vegetale de culoare verde, uscate, mărunțite, ambalate într-un plic din hârtie, de culoare albă, ridicată la data de 18 februarie 2020, de la investigatorul sub acoperire Xxxxxx, reprezintă marihuană, care face parte din categoria substanțelor stupefiante.

Cantitatea substanței stupefiante - marihuană (materie uscată), constituie 4,601 grame.

Potrivit compartimentului I, poziția 7, al Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în traficul ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.79 din 23 ianuarie 2006, masa substanței stupefiante marihuană de 4,601 grame (masă uscată), se atribuie la cantități mari.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și cauze Speciale, Oficiul Nord, Tatiana Russu, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 07 septembrie 2020, dispunând rejudecarea cauzei de către instanța de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Romașcu Mihai să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b) și f) Cod penal și a-i stabili o pedeapsă sub formă de 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumite activități care implică gestionarea substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani. A-l recunoaște pe Romașcu Mihai vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b) și f) din Cod penal și a-i stabili o pedeapsă sub formă de 3 ani închisoare, cu privarea de a dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumite activități care implică gestionarea substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani. A-l recunoaște pe Romașcu Mihai vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal și a-i stabili o pedeapsă sub formă de 6 luni închisoare.

Acuzatorul de stat a solicitat, conform art. 84 din Cod penal, a-i stabili lui Romașcu Mihai, pedeapsă definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul al pedepselor aplicate, sub formă de 6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumite activități care implică gestionarea substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani.

În privința inculpatului Proca Artur, acuzatorul a solicitat să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b) și f) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumite activități care implică gestionarea substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani.

În rest, a solicitat ca sentința din 07 septembrie 2020 să fie menținută fără modificări.

În argumentarea cerințelor formulate procurorul-apelant a invocat, că instanța de judecată just a concluzionat, că vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor imputate acestora se confirmă prin totalitatea probelor administrate, la fel, a acceptat cererea acestora privind examinarea cauzei penale în procedură specială în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală, însă, a considerat pedeapsa numită prea blândă din următoarele considerente.

Astfel, acuzarea a reamintit că pedeapsa este echitabilă atunci, când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Ținând cont de personalitatea inculpatului Proca Artur, de atitudinea lui față de cele săvârșite, de faptul că, acesta anterior a mai intrat în conflicte cu legea penală, și fiind anterior condamnat nu și-a revăzut comportamentul, nu este rațional aplicarea art.90 Cod penal.

Instanța de fond a analizat, personalitatea inculpatului Romașcu Mihai, luând în considerare că inculpatul a recunoscut vinovăția sa, și fiind o persoană de vârstă tânără i-a aplicat prevederile art.90¹ Cod penal.

Reieșind din scopul pedepsei penale și ținând cont că, faptele de care este învinuit inculpatul, sunt de amploare și prezintă un pericol social sporit, a considerat că „*condamnarea cu suspendare parțială a executării pedepsei cu închisoarea*”, este absolut nefondată.

Așadar, a considerat acuzatorul de stat, că datorită semnificației deosebite a impactului social pe care îl are săvârșirea în societate a unor astfel de infracțiuni, se are în vedere cele din domeniul circulației ilegale a substanțelor narcotice, nu pot fi valorificate în favoarea inculpaților ca și circumstanțe atenuante, circumstanțele personale ale acestora, întrucât au lezat profund niște valori sociale concrete ocrotite de lege prin comiterea lor. Astfel, acuzarea a considerat că lui Romașcu Mihai și Proca Artur urmează a-i fi stabilită o pedeapsă echitabilă, care le-ar oferi posibilitatea de a trage anumite concluzii și de a nu săvârși cât ei, cât și alte persoane în viitor infracțiuni.

Acuzarea a considerat, că pedeapsa penală aplicată inculpaților în baza art.217¹ alin.(3) lit.b) și f) Cod penal este una ilegală, neîntemeiată și nemotivată.

A mai susținut că, instanța de fond a aplicat inculpaților o pedeapsă neproporțională faptei infracționale, neținând seama de personalitatea inculpatului și consecințele infracțiunii, fiind date depline eficiență normelor legale ce prevăd individualizarea pedepsei.

Partea acuzării a susținut că, criteriile generale de individualizare a pedepsei sânt acele reguli, principii, prevăzute de Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină seama la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia, de aceea persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă legală, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată.

Categoria și termenul de pedeapsă este stabilit în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art.76-77 Cod penal, precum și efectele acestora prevăzute în art.78 Cod penal.

Corectarea și reeducarea lui Romașcu Mihai și Proca Artur, precum și atingerea celorlalte scopuri ale pedepsei, v-a fi posibil prin aplicarea pedepsei închisorii, fiind respectate prevederile art.2, 7, 61 alin.(2), 75, 76, 78, art.217¹ alin.(3) lit.b) și f) Cod penal și Ghidului cu privire la aplicarea pedepsei, aprobat prin Hotărârea Plenului CSJ nr.15 din 22.12.2014.

De asemenea, s-a menționat în apelul procurorului că, instanța de fond nu a luat în considerație comportamentul inculpaților în cadrul cauzei penale, influența pedepsei asupra corectării și reeducării lor și de posibilitatea corectării acestora în condițiile stabilirii unei pedepse penale de închisoare. Nu s-a luat în considerație poziția diversă a inculpaților referitor la recunoașterea vinei expusă pe parcursul urmăririi penale și judecării cauzei (recunoașterea vinei parțial, nerecunoașterea vinei).

3.1. La fel, împotriva sentinței a depus apel și inculpatul Romașcu Mihai, prin care a solicitat să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

În motivarea apelului a invocat că, este tânăr și ar dori să-și întemeieze o familie, să se angajeze din nou în câmpul muncii, pentru a o ajuta pe mama sa care se află în concediu de maternitate și care are 4 credite care deja au căzut pe responsabilitatea ei din cauza sa. Acesta a susținut că se căiește sincer de cele săvârșite.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 noiembrie 2020, apelul depus de către inculpatul Romașcu Mihai, a fost respins ca nefondat, iar apelul procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și cauze Speciale, Oficiul Nord, Tatiana Russu, a fost admis, casată parțial sentința în latura pedepsei, rejudecată cauza cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Au fost excluse prevederile art. 90¹ Cod penal în privința lui Romașcu Mihai, dispunând executarea reală a pedepsei închisorii pe un termen de 5 (cinci) ani 2 (două) luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități care implică gestionarea substanțelor narcotice, pe un termen de 4 (patru) ani stabilită lui Romașcu Mihai.

Au fost excluse prevederile art. 90 Cod penal, în privința lui Proca Artur, dispunând executarea reală a pedepsei pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni, în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități care implică gestionarea substanțelor narcotice pe un termen de 3 (trei) ani.

În rest dispozițiile sentinței au fost menținute fără modificări.

4.1. În motivarea soluției date, instanța de apel a reținut, că prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art.364¹ Cod de procedură penală, în

baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către Romașcu Mihai și Proca Artur, prin cererile depuse personal în cadrul ședinței de judecată, până la începerea cercetării judecătorești.

În opinia instanței de apel, instanța de fond prin prisma bazei probante administrate de către organul de urmărire penală a apreciat obiectiv totalitatea aspectelor de fapt ale cauzei, astfel instanța de apel a conchis asupra legalității sentinței adoptate în partea descriptivă.

Instanța de apel a considerat, că judecând cauza penală instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității.

Instanța de apel a reținut, că inculpații au recunoscut integral vina în faptele infracționale comise, se căiesc și nu contestă încadrarea juridică a acestora, solicitând menținerea în vigoare a sentinței emise în privința lor. Pe când inculpatul Romașcu Mihai a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde.

Procurorul însă critică soluția instanței de fond pe marginea pedepsei aplicate, invocând că instanța a aplicat inculpaților o pedeapsă prea blândă, încălcând principiile individualizării pedepsei penale, considerând că prin suspendarea condiționată a executării pedepsei nu vor fi atinse scopurile prevăzute la art.61 Cod penal.

Sub acest aspect, instanța de apel a remarcat, că instanța de fond corect a concluzionat despre necesitatea aplicării în privința inculpaților Romașcu Mihai și Proca Artur a pedepsei sub formă de închisoare, însă eronat a concluzionat că în condițiile speței este oportună suspendarea condiționată a acesteia pe o perioadă de probațiune în temeiul art.90 Cod penal în privința lui Proca Artur, precum și suspendarea parțială a pedepsei închisorii, în temeiul art. 90¹ Cod penal în privința lui Romașcu Mihai, neluând în considerare și neapreciind în mod cuvenit împrejurările cazului ce se referă la faptele infracționale și urmările prejudiciabile ale acestora.

Analizând condițiile speței prin prisma prevederilor precitate, instanța de apel a considerat, că ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei și coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, a considerat că pedeapsa penală aplicată lui Romașcu Mihai și Proca Artur incorect a fost stabilită, considerând că este necesar ca în privința ambilor inculpați să fie stabilită pedeapsă sub formă de închisoare cu executarea reală, izolarea acestora de societate, fiind necesară în raport cu acțiunile comise, pericolul social al faptelor și personalitatea inculpaților.

Corectarea și reeducarea lui Romașcu Mihai și Proca Artur, precum și atingerea celorlalte scopuri ale pedepsei, v-a fi posibil prin executarea reală a pedepsei cu închisoarea.

Instanța de apel a considerat că, pedeapsa aplicată de instanța de fond este una inequitabilă și ilegală, nefiind ținut cont de gravitatea și motivul infracțiunilor săvârșite - infracțiune gravă din capitolul infracțiunilor contra sănătății publice și convețuri sociale, Proca Artur anterior judecat, iar Romașcu Mihai fiind pus sub învinuire pe trei capete de acuzare, modul și condițiile acestora de viață și influența pedepsei asupra corectării și reeducării lor.

Astfel, instanța de apel a considerat că, pedeapsa cu executarea reală a închisorii îi va determina pe inculpați să conștientizeze încă o dată fapta comisă, să se resocializeze, să se corecteze, să se reeduce și pe viitor să se rețină de la comiterea faptelor penale.

În susținerea acestei concluzii, instanța de apel a reținut, că Romașcu Mihai a fost găsit vinovat de comiterea infracțiunilor privind circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora în scop de înstrăinare, care conform prevederilor art.16 alin.(3) Cod penal, se califică ca fiind grave. Inculpatul fiind găsit vinovat și de comiterea infracțiunii de dobândire a drogurilor, în scopul utilizării personale, care se califică ca fiind ușoară, pentru care este prevăzută pedeapsa închisorii pe un termen de până la un an. Faptele inculpatului fiind prevăzute de art.217¹ alin.(3) lit. b) și f) Cod penal, care stabilește în calitate de sancțiune privarea de libertate a făptuitorului pe un termen de la 3 la 7 ani, la acest capitol de către legislator nefiind propuse alternative pentru această categorie de pedeapsă. Mai mult ca atât, acesta fiind pus sub învinuire pe trei capete de acuzare.

În urma celor constatate, instanța de apel a găsit necesar să decidă asupra excluderii prevederilor art. 90¹ Cod penal în privința lui Romașcu Mihai. Luând în considerație lipsa temeiurilor de a interveni în termenul pedepsei închisorii stabilită de către instanța de fond prin prisma art.84 alin.(1) Cod penal, instanța de apel, dispunând executarea reală acestei pedepse pe un termen de 5 (cinci) ani 2 (două) luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități care împiedică gestionarea substanțelor narcotice, pe un termen de 4 (patru) ani stabilită lui Romașcu Mihai.

La fel, instanța de apel a considerat că, rezultând din circumstanțele cauzei ce privesc motivele și modalitatea comiterii faptei infracționale, gradul prejudiciabil și urmările produse, de faptul că ultimul anterior a fost judecat, în privința lui Proca Artur au fost excluse prevederile art.90 alin.(1) Cod penal, pentru pedeapsa sub formă de închisoare aplicată prin sentința de condamnare, cu executarea ei reală, pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni, în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități care implică gestionarea substanțelor narcotice pe un termen de 3 (trei) ani.

Instanța de apel a considerat, pripită aplicarea prevederilor suspendării condiționate a pedepsei închisorii în privința lui Proca Artur, și suspendării unei părți a pedepsei închisorii în privința lui Romașcu Mihail. S-a menționat că, inculpații pentru un comportament ce va da dovadă de corectarea acestora, după executarea parțială a pedepsei pot fi liberați de pedeapsa închisorii în temeiul art.91 și art.92 Cod penal. Astfel, liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen, în privința inculpaților este posibilă dacă aceștea vor da dovadă că pedeapsa penală și-a îndeplinit scopul, prin realizarea programul individual de executare a pedepsei, și dacă se va constata că corectarea acestora este posibilă fără executarea deplină a pedepsei. De asemenea, inculpații corectându-se, au posibilitatea să le fie înlocuită partea neexecutată din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă.

Reținând cele menționate supra, instanța de apel a considerat, că va fi justificată aplicarea față de Romașcu Mihai și Proca Artur a unei pedepse sub formă de închisoare la limita minimă în coraport cu art.364¹ Cod de procedură penală, dar cu executarea reală a acesteia, fiind unica ce ar putea să atingă scopurile expuse de legislator în art.61 Cod penal.

În opinia instanței de apel, pedeapsa stabilită inculpaților sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia, este proporțională faptei comise de către aceștia, echitabilă și pasibilă să atingă scopul pedepsei penale, de restabilire a echității sociale, de corectare a vinovatului. În opinia, instanței de apel anume stabilirea unei pedepse cu executarea reală va putea influența asupra convingerii inculpaților de necesitatea respectării Legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, iar în condițiile prezentei spețe corectarea acestora în condiții nonprivative de libertate este imposibilă.

În ce privește soluția instanței de fond referitor la cheltuielile suportate pentru întocmirea rapoartelor de expertiză și corpurile delictive, instanța de apel, prin prisma prevederilor art.162 Cod de procedură penală, a apreciat-o ca întemeiată, nefiind necesară intervenirea instanței de apel în această latură.

Cu referire la argumentele invocate de inculpatul Romașcu Mihai în cererea sa de apel cu privire la faptul că instanța urmează a ține cont că acesta este tânăr, că dorește să-și întemeeze o familie, să se reangajeze în câmpul muncii dat fiind are patru credite care au căzut pe responsabilitatea mamei din cauza sa, se căiește sincer de cele comise, și ca urmare instanța de apel urmează să-i aplice o pedeapsă mai blândă, nu au fost reținute, deoarece pedeapsa prea blândă generează dispreț față de ea și nu va fi suficientă pentru corectarea inculpatului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Luând în considerație motivele și argumentele invocate în prezenta decizie instanța de apel a conchis, că apelul formulat la caz de către acuzatorul de stat este întemeiat și pasibil admiterii, urmând a fi casată parțial sentința primei instanței în latura pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, iar apelul inculpatului Romașcu Mihai urmează a fi respins ca nefondat.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești au declarat, recursuri ordinare:

5.1. avocatul Ciubara Mariana în numele inculpatului Romașcu Mihai, în termen, prin care indicînd temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărîrilor atacate, cu aplicarea unei pedepse mai blînde în privința acestuia.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- consideră sentința primei instanțe și decizia instanței de apel, nefondată și pasibilă de a fi casată reieșind din următoarele temeiuri:

- la caz, inculpatul Romașcu Mihail a recunoscut săvârșirea faptei infracționale indicate în rechizitoriu și că, la solicitarea sa, judecarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, drept urmare acesta beneficiază de drept de o reducere cu ¼ a limitelor pedepsei sub formă de amendă și de 1/3 a limitelor pedepselor sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității și sub formă de închisoare;

- la locul de trai inculpatul Romașcu Mihai este caracterizat satisfăcător, nu este căsătorit, este angajat în câmpul muncii în calitate de operator la Î.M. „Draxelmaer”, nu are grad de dizabilitate, nu se află la evidență la medicul psihiatru sau narcolog, anterior condamnat, însă antecedentul penal este stins. Totodată, e de menționat că Romașcu Mihail a recunoscut vinovăția de la etapa urmăririi penale și a contribuit activ la descoperirea infracțiunilor. Toate cele descrise supra în cumulul lor reprezintă circumstanțe atenuante, care fac posibil aplicarea unei pedepse mai blînde. Mai mult ca atât, pe caz circumstanțe agravante prevăzute de art.77 Cod penal nu au fost stabilite.

5.2. avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului Proca Artur, în termen, prin care indicînd temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe în privința ultimului fără modificări.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- instanța de apel a aplicat în privința inculpatului Proca Artur o pedeapsă individualizată contrar prevederilor art. 61 alin. (1), art. 75 alin. (1) Cod penal în latura excluderii suspendării condiționate a pedepsei cu închisoare aplicate de instanța de fond;

- nici acuzatorul de stat și nici instanța de apel nu au făcut trimitere la circumstanțele de fapt ce denotă imposibilitatea aplicării prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal în privința inculpatului Proca Artur, or la agravarea pedepsei aplicate inculpatului instanța de apel urmează să indice temeiurile de fapt și de drept ce fac imposibilă menținerea sentinței instanței de fond în partea ce ține de Proca Artur adică menținerea suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoarea;

- la stabilirea pedepsei inculpatului Proca Artur instanța de apel urmă să țină cont de personalitatea acestuia, gradul prejudiciabil al infracțiunii, existența circumstanțelor ce atenuează sau agravează răspunderea penală circumstanțe care

privite în ansamblu stabilesc gradul de severitate a sancțiunii ce urmează a fi aplicată în privința inculpatului;

- motivarea deciziei instanței de apel nu face trimitere la criteriile de individualizarea a pedepsei care raportate la speță și la personalitatea inculpatului denotă necesitatea plasării lui Proca Artur în penitenciar pentru a executa real pedeapsa cu închisoarea;

- criteriile de individualizare a pedepsei menționate și raportate la prezenta speță denotă asprimea neargumentată a pedepsei aplicată prin decizia Curții de Apel Bălți lui Proca Artur ca efect fiind ilegalitatea actului judecătoresc și violarea art. 6 alin. (1) din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului;

- în susținerea legalității pedepsei aplicate de instanța de fond recurentul invocă că la momentul comiterii prezentei infracțiuni Proca Artur nu avea antecedente penale, anterior fiind judecat prin sentința Judecătorei Fălești din 26.10.2010 fiind recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal cu aplicarea sancțiunii sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 3 ani;

- la examinarea apelului declarat de acuzare instanța de apel nu a identificat circumstanțe agravante sau alte circumstanțe ce fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare și suspendarea condiționată a executării pedepsei ar fi insuficientă și nu ar atinge scopul sancțiunii;

- suplimentar sancțiunea cu închisoare aplicată inculpatului Proca Artur cauzează suferințe acestuia în pofida stării de sănătate a acestuia ultimului fiindu-i stabilit diagnosticul ciroză hepatică cu grad avansat;

- recurentul invocă faptul că Proca Artur este căsătorit, are la întreținere doi copii Proca Elena născută la 15.12.2008 și Proca Artur născut 26.01.2005. La materialele cauzei a fost anexată referința eliberată de primăria or. Fălești prin care se atestă că inculpatul duce un mod de viață normal nu este agresiv avînd un comportament decent în societate;

- probele menționate privite în ansamblu denotă că reeducarea inculpatului Proca Artur poate fi atinsă și fără a fi plasat în penitenciar pentru executarea pedepsei cu închisorii, care prin sine cauzează suferințe inculpatului și atentează la viața acestuia.

5.3. La fel, a declarat recurs și inculpatul Proca Artur, prin care fără a invoca vreun temei prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a solicitat o pedeapsă mai blîndă, din motiv că este grav bolnav, are nevoie de internare urgentă, este tată a 2 copii minori și regretă mult cele întîmplate.

6. Procurorul prin referința depusă a solicitat declararea inadmisibilității recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate, pe motiv că, instanțele de judecată inferioare, și-au argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite inculpaților, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea

infrațiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestora, iar în final stabilindu-le pedeapsa echitabilă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente:

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

7.1. Referitor la recursul declarat de avocatul Ciubara Mariana în numele inculpatului Romașcu Mihai.

Lecturând conținutul recursului, Colegiul penal reține că de către avocatul inculpatului Romașcu Mihai a fost indicat în calitate de temei pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Conform prevederilor pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Din conținutul acestei norme rezultă că legislatorul a prevăzut în ea 5 cazuri de contestare a hotărârilor judecătorești, însă recurentul, indicând această eroare de drept, nu a concretizat care din aceste cazuri ca temei pentru casare le pune la baza cererii de recurs înaintată și prin ce se confirmă acestea, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate este inadmisibilă și prin urmare, prevederile art.427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu-și găsesc confirmare la examinarea cauzei în ordine de recurs ordinar.

Totodată, din conținutul argumentelor expuse în recurs, Colegiul penal atestă că, partea apărării apreciază ca fiind prea aspră pedeapsa aplicată de instanța de apel, invocând de fapt că instanța eronat a stabilit circumstanțele cauzei care individualizează pedeapsa aplicată, solicitându-se aplicarea unei pedepse mai blânde,

prin urmare această poziție se circumscrie temeiului de casare prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal raportând temeiurile invocate de recurent în recurs cu textul deciziei instanței de apel consideră că temeiul pentru recurs prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu s-a confirmat în cauză, întrucât instanța de apel a menținut parțial sentința primei instanțe prin care i-a fost aplicată inculpatului Romașcu Mihai în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), f), art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) și art. 217 alin. (2) Cod penal, conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, prin aplicarea prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal, și anume prin cumulare parțială, pedeapsa echitabilă sub formă de 5 ani și 2 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități care implică gestionarea substanțelor narcotice, pe un termen de 4 ani, excluzând întemeiat prevederile art. 90¹ Cod penal, soluție ce este în conformitate cu legislația penală.

De asemenea, Colegiul penal consideră că prima instanță a efectuat o temeinică individualizare a pedepsei aplicate inculpatului Romașcu Mihai, atât sub aspectul naturii cât și al quantumului acesteia, fiind respectate criteriile generale prevăzute în art. 75 Cod penal, soluție menținută și de către instanța de apel în această parte, însă incorect au fost aplicate prevederile art. 90¹ Cod penal.

Colegiul penal remarcă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operația de stabilire și aplicare a pedepsei infractorului. Astfel, instanța de judecată stabilește termenul sau mărimea pedepsei în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale din Partea Specială a Codului penal, în baza căreia a fost calificată fapta ca infracțiune.

Astfel, Colegiul penal constată că, instanța de apel a efectuat o corectă individualizare a pedepsei stabilite sub formă de închisoare de 5 ani și 2 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fără aplicarea prevederilor art. 90¹ Cod penal, apelul declarat de inculpatul Romașcu Mihai corect a fost respins ca nefondat.

Din materialele cauzei rezultă că la aplicarea pedepsei inculpatului Romașcu Mihai pentru infracțiunile comise, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, ținând cont de personalitatea inculpatului, care a fost pus sub învinuire pe trei capete de acuzare, săvârșirea cu intenție a trei infracțiuni dintre care 2 grave și una ușoară îndreptată împotriva sănătății publice și a

conviețuirii sociale, lipsa circumstanțelor agravante, a recunoscut vinovăția integral și sincer s-a căit în cele săvârșite, cauza fiind examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, nu este căsătorit, nu are persoane la întreținere, este angajat în câmpul muncii în calitate de operator la Î. M. „Draxelmaer”, nu are grad de dizabilitate, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, anterior condamnat, însă antecedentul penal este stins, la locul de trai este caracterizat satisfăcător, corect a ajuns la concluzia, că scopul restabilirii echității sociale, educativ și preventiv al pedepsei în cazul lui Romașcu Mihai poate fi atins prin stabilirea pedepsei, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și 2 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități care implică gestionarea substanțelor narcotice, pe un termen de 4 ani, fiind exclusă aplicarea prevederilor art. 90¹ Cod penal, aceasta fiind una în măsură să asigure realizarea scopului legii penale, și anume restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, luându-se în considerație toate circumstanțele pe caz.

Ținând cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, de comportamentul acestuia după comiterea infracțiunilor, astfel argumentele recurentului privind aplicarea unei pedepse mai blânde nonprivativă de libertate, sunt neîntemeiate.

Argumentele recurentului precum că „*inculpatului Romașcu Mihai urmează să-i fie aplicată a pedeapsă mai blândă, deoarece acesta și-a recunoscut vina a contribuit activ la descoperirea infracțiunilor*”, Colegiul penal le consideră neîntemeiate și menționează că inculpatul a beneficiat de reducerea pedepsei, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală. Mai mult ca atât acesta anterior a beneficiat de institutul „pedepselor nonprivative de libertate” (f.d. 107, 118, vol. II) și careva concluzii nu a tras, or din nou a comis infracțiuni, sfidând astfel cu desăvârșire atât normele morale cât și legea penală.

Reieșind din cele expuse supra Colegiul penal conchide, că la stabilirea pedepsei inculpatului Romașcu Mihail, pentru infracțiunile comise, instanța de apel nu a comis erori de drept ce ar afecta soluția, pedeapsa aplicată și modul de executare a acesteia fiind corect stabilite, cu respectarea exigențelor legii, iar alegațiile apărătorului expuse în recursul ordinar sunt vădit neîntemeiate.

7.2. Referitor la recursurile declarate de avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului Proca Artur și de către inculpatul Proca Artur.

Colegiul penal menționează că la caz sunt declarate 2 cereri de recurs ordinar de către apărătorul inculpatului și de către inculpat, prin care ambii recurenți solicită aplicarea unei pedepse mai blânde cu menținerea sentinței primei instanțe prin care

inculpatului Proca Artur i s-a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, motiv din care instanța de recurs se va expune concomitent asupra ambelor recursuri.

Potrivit conținutului recursului declarat de avocat, recurentul invocă temei de drept pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *au fost aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale*

Verificînd legalitatea hotărîrii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiul invocat de recurent nu s-a confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocînd în acest context următoarele.

Analizînd decizia instanței de apel prin prisma argumentelor invocate de recurenți, Colegiul penal menționează, că potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține că, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Potrivit art.90 alin.(1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținînd cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, *ea poate* dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

Astfel, lexemul „*poate*”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, avînd deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținînd seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a quantumului pedepsei.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blîndă - amendă, pînă la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, instanța de apel corect a reținut că inculpatul a comis o infracțiune, care potrivit art.16 alin. (4) Cod penal, este o infracțiune gravă, fiind comisă cu intenție, anterior judecat, antecedente penale stinse, la locul de trai este caracterizat satisfăcător, prin urmare instanța de apel a motivat irraționalitatea aplicării prevederilor art.90 Cod penal, în speță inculpatul beneficiind deja de aplicarea unei pedepse mai blânde, cauza fiind examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal conchide că instanța de apel, stabilind noile limite ale pedepselor, conform art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, corect a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni, în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități care implică gestionarea substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani.

În opinia Colegiului penal instanța de apel corect și legal a stabilit pedeapsa inculpatului, precum și modalitatea de executare a acesteia, motivându-și în mod temeinic soluția în acest sens, iar argumentele recurențelor cu privire la aplicarea art.90 Cod penal sunt declarative, deoarece nu conțin o motivare a solicitărilor cu referire la circumstanțe concrete ale cauzei.

Prin urmare, Colegiul penal atestă că alegerile recurențelor cu privire la comiterea erorii de drept, individualizarea contrară prevederilor legale a pedepsei stabilite inculpatului Proca Artur, sunt vădit neîntemeiate, întrucât pedeapsa stabilită inculpatului sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia, este proporțională faptei comise de către acesta, echitabilă și pasibilă să atingă scopul pedepsei penale, de restabilire a echității sociale, de corectare a vinovatului. În opinia Colegiului penal anume stabilirea unei pedepse cu executarea reală va putea influența asupra convingerii inculpatului de necesitatea respectării Legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, iar în condițiile prezentei spețe corectarea acestuia în condiții nonprivative de libertate este imposibilă.

Colegiul penal reiterează că la stabilirea tipului, măsurii și modului de executare a pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.7, 16, 75-78 Cod penal, soluția fiind motivată corespunzător circumstanțelor cauzei, corect concluzionând că scopul pedepsei poate fi atins doar cu executarea reală a pedepsei cu închisoare stabilite lui Proca Artur, aceasta fiind proporțională și echitabilă faptelor intenționate comise de către inculpat.

Argumentul recurențelor precum că *„inculpatul este grav bolnav, necesită spitalizare, are la întreținere 2 copii minori și în privința lui urmează a fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal”*, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat, or, pedeapsa

stabilită acestuia a fost redusă prin aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală. La fel, acesta anterior a beneficiat de institutul „pedepselor nonprivative de libertate” (f.d. 52, vol. III,) și careva concluzii nu a tras, or din nou a comis infracțiune similară, sfidînd astfel cu desăvîrșire atît normele morale cît și legea penală. Totodată, Colegiul penal menționează că, inculpatul Proca Artur pentru un comportament ce va da dovadă de corectarea acestuia, după executarea parțială a pedepsei poate fi liberat de pedeapsa închisorii în temeiul art.91 și art.92 Cod penal. Astfel, liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen, în privința inculpatului este posibilă dacă acesta va da dovadă că pedeapsa penală și a îndeplinit scopul, prin realizarea programul individual de executare a pedepsei, și dacă se va constată că corectarea acestuia este posibilă fără executarea deplină a pedepsei. De asemenea, inculpatul corectându-se, are posibilitatea să îi fie înlocuită partea neexecutată din pedeapsă cu o pedeapsă mai blîndă.

Prin urmare, instanța de recurs, conchide că temeiurile indicate de recurenți nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul rejudecării hotărîrii judecătorești și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Ciubara Mariana în numele inculpatului Romașcu Mihail, de către avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului Proca Artur și de către inculpatul Proca Artur, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 noiembrie 2020, în cauza penală privindu-i pe **Romașcu Mihail Xxxxx și Proca Artur Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **08 aprilie 2021.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Toma Nadejda